

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **INFORAMA a.s.**, Mlynské Nivy 54, Bratislava, IČO: 35 729 864, *zastúpeného JUDr. Ľubomírom Schweighoferom, advokátom so sídlom Šafárikovo námestie 2, Bratislava*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/12752-81088/2010/990395-r zo dňa 24. augusta 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 322/2010 – 70 zo dňa 20. novembra 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 3S 322/2010 – 90 zo dňa 2. septembra 2013 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 322/2010 – 70 zo dňa 20. novembra 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 3S 322/2010 – 90 zo dňa 2. septembra 2013 proti výroku o trovách konania, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

I.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 322/2010 – 70 zo dňa 20. novembra 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 3S 322/2010 – 90 zo dňa 2. septembra 2013 vo výroku vo veci samej **p o t v r d z u j e**.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 322/2010 – 70 zo dňa 20. novembra 2012 v spojení s opravným uznesením

č. k. 3S 322/2010 – 90 zo dňa 2. septembra 2013 vo výroku o trovách konania **z r u š u j e**
a **v r a c i a** krajskému súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/221/12752-81088/2010/990395-r zo dňa 24.08.2010 a rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 500/230/11158/10/Kotv zo dňa 10.05.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“), keď dospel k záveru, že pohľadávky daňového úradu na DPH za obdobie júl 2009 a august 2009 (od 01.08.2009 do 20.08.2009) vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania a nebolo ich možné započítať s pohľadávkami žalobcu voči daňovému úradu. Záväzky, ktoré dlžníkovi – žalobcovi vznikli pred začatím reštrukturalizačného konania bol povinný plniť až na základe schváleného reštrukturalizačného plánu, v rozsahu a spôsobom v pláne uvedeným a záväzky, ktoré vznikli po začatí reštrukturalizačného konania sa platia v plnej výške ako prednostné pohľadávky. Žalobca daňovú povinnosť za zdaňovacie obdobie júl 2009 a zdaňovacie obdobie od 01.08.2009 do 20.08.2009 neuhradil nakoľko sa jednalo o také pohľadávky, ktoré si správca dane môže uplatniť prihláškou a ktoré podliehajú reštrukturalizácii. Nejednalo sa o vymáhateľný daňový preplatok, ale o daňovú pohľadávku, ktorú správca dane mohol a mal uplatniť prihláškou v zmysle zákona o správe daní a o konkurze a reštrukturalizácii.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 578,21 €.

Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne a neprizná žalobcovi náhradu trov konania.

Uviedol, že reštrukturalizačné konanie začalo dňa 21.08.2009, dňa 09.09.2009 bola povolená reštrukturalizácia. Daňová pohľadávka v sume 44 350,80 € za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla a stala sa splatnou po začatí reštrukturalizačného konania, teda nejdená sa o pohľadávku, ktorá sa uplatňuje v reštrukturalizácii prihláškou, čiže jej započítanie § 114 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „ZKR“). Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty postupoval správne, pokiaľ nevyhovel žiadosti žalobcu o vrátenie

daňového preplatku na DPH za zdaňovacie obdobie marec 2010 vo výške 122,45 €, ale uvedený preplatok použil v súlade s § 63 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní a poplatkov“) na úhradu časti nedoplatku na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 splatného dňa 25.08.2009.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 11.02.2013 vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Uviedol, že žalovaný si odporuje, pokiaľ tvrdí, že do reštrukturalizácie prihlasuje iba pohľadávky, ktoré vznikli do dňa vydania uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania, bez ohľadu na ich splatnosť a vzápätí odvodzuje prednosť svojej pohľadávky od momentu jej splatnosti, ktorá nastala až po začatí reštrukturalizačného konania. Pohľadávka žalovaného vznikla za obdobie júl 2009, pričom sa stala splatnou až 25.08.2009. Reštrukturalizačné konanie začalo 21.08.2009, dňa 09.09.2009 bola povolaná reštrukturalizácia, z čoho vyplýva, že daňová pohľadávka vznikla pred začatím reštrukturalizačného konania, a teda žalovaný mal povinnosť túto si prihlásiť do reštrukturalizácie.

Pokiaľ žalovaný odkazoval na daňové exekučné konanie, ktoré bolo zastavené nakoľko šlo o pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, avšak účinky začatia reštrukturalizačného konania sa nemajú vzťahovať na započítanie pohľadávky, ide zo strany žalovaného o nesprávny a účelový výklad zákona. Žalobca zdôraznil, že nie je relevantné, kedy sa stala pohľadávka splatnou, ale kedy vznikla, t.j. pred začatím reštrukturalizačného konania, čo bolo nesporne preukázané.

Žalobca taktiež podal proti predmetnému rozsudku v spojení s uznesením, ktorým bol opravený výrok rozsudku v časti trov konania č. k. 3S 322/2010 – 90 zo dňa 02.09.2013, odvolanie, a to v časti týkajúcej sa trov konania.

Uviedol, že vo výroku rozsudku bola náhrada trov konania priznaná riadne, nedopatrením došlo k nesprávnemu výpočtu na poslednej strane rozsudku. Pokiaľ by chcel súd prvého stupňa priznať trovy konania v nižšej sume, ako si žalobca vyčíslením uplatnil, svoje rozhodnutie o znížení by musel riadne zdôvodniť. Nebol daný a preukázaný dôvod na zníženie náhrady trov konania tak, ako to bolo vykonané v opravnom uznesení. Považoval rozhodnutie súdu v tejto časti za nepreskúmateľné a nezrozumiteľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.01.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Predmetom preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. I/221/12752-81088/2010/990395-r zo dňa 24.08.2010, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu pre vybrané daňové subjekty č. 500/230/11158/10/Kotv zo dňa 10.05.2010, ktorým správca dane podľa § 63 ods. 4 zák. o správe daní a poplatkov nevyhovel žiadosti žalobcu o vrátenie preplatku na DPH za zdaňovacie obdobie marec 2010 v sume 122,45 €, keď použil uvedený preplatok na úhradu časti nedoplatku evidovanom na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009. Správca dane mal za to, že daňová pohľadávka v sume 44 350,80 € za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla a stala sa splatnou po začatí reštrukturalizačného konania u žalobcu, a preto sa neuplatňuje prihláškou v reštrukturalizácii a je rovnako možné jej započítanie.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd sa stotožnil s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa ako aj s jeho podrobným zdôvodnením, pričom pre zdôraznenie jeho správnosti len uvádza:

Podľa § 56 ods. 1 zák. o správe daní a poplatkov, daňová povinnosť vzniká okamihom, kedy nastali skutočnosti zakladajúce daňovú povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

Podľa § 95 ods. 1 vety prvej zák. o správe daní a poplatkov, na účely konkurzu a reštrukturalizácie sa za daňovú pohľadávku považuje nezaplatená suma dane, pri ktorej daňová povinnosť vznikla podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

Podľa 95a ods. 7 zák. o správe daní a poplatkov, povolením reštrukturalizácie zanikajú daňové pohľadávky alebo ich časti, ktoré daňový subjekt na základe schváleného reštrukturalizačného plánu nemusí plniť. Zanikajú aj všetky daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením reštrukturalizácie alebo ich časti, ktoré nemožno v reštrukturalizácii uspokojiť. Zanikajú aj sankcie alebo tie časti, ktoré neboli na účely reštrukturalizačného konania považované za daňové pohľadávky podľa § 95 ods. 1, ak sa tieto sankcie vzťahujú na daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením reštrukturalizácie. Tieto daňové pohľadávky a sankcie alebo ich časti po skončení reštrukturalizácie nemožno dodatočne vyrubiť.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o DPH (v znení účinnom do 31.12.2009) predmetom dane je

- a) dodanie tovaru za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- b) poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby,
- c) nadobudnutie tovaru za protihodnotu v tuzemsku z iného členského štátu Európskych spoločenstiev (ďalej len „členský štát“),
- d) dovoz tovaru do tuzemska.

Pokiaľ žalovaný ako aj správca dane mali za to, že daňová pohľadávka na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla po začatí reštrukturalizačného konania, takýto záver je v rozpore s právnou úpravou na vec sa vzťahujúcou, a rovnako nie je zrejmé, na základe akých dôvodov k nemu dospeli.

Zák. o DPH v § 19, § 20 upravuje vznik daňovej povinnosti pri jednotlivých zdaniteľných obchodoch, ktoré sú predmetom dane. Daňová pohľadávka na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2009 vznikla uskutočnením zdaniteľných obchodov v priebehu tohto zdaňovacieho obdobia, a teda nepochybne pred začatím reštrukturalizačného konania

21.08.2009. V zmysle § 95a ods. 7 zák. o správe daní a poplatkov, nakoľko túto pohľadávku nemusel daňový subjekt na základe schváleného reštrukturalizačného plánu plniť, zanikla.

Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách konania, považoval najvyšší súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením za nepreskúmateľný. Krajský súd neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré pristúpil ku kráteniu žalobcom uplatnených trov a nepriznal ich náhradu v uplatnenej výške. Z tohto dôvodu najvyšší súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením v tejto časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na rozhodnutie o trovách konania, ktoré rozhodnutie bude potrebné odôvodniť vo vzťahu k nepriznaniu náhrady trov konania v plnej výške.

Nakoľko otázka trov ešte bude predmetom rozhodovania v samostatnom uznesení, najvyšší súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval a v podľa § 224 ods. 3 O. s. p. *per analogiam* krajský súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

Najvyšší súd s ohľadom na hospodárnosť konania rozhodol o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania, ktoré má povahu uznesenia, spolu s rozhodnutím o odvolaní podanom žalovaným vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2015

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská